

РЕШЕНИЕ

№ 3493

гр. София, 04.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 13.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Илияна тодорова и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **1153** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 - 207 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.1 ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на сдружение „К. за С. и Т. М.“ от гр.С. срещу И. А. по Г. /ИАГ/ К. Министерството на З. и Х. за заплащане на имуществени вреди в размер на 45 000 лева, причинени му от незаконосъобразен административен акт и незаконосъобразни действия и бездействия на ответника. Обстоятелствата, на които ищецът основава претенцията си са следните: Ищецът е обявил пред Държавната А. по Г. своите инвестиционни намерения – изграждане на бази на Клуба за обучение по ски и сноуборд на деца и ученици чрез разполагане на временни мобилни постройки в имоти, попадащи в Природен парк „В.“, ски-център „Ветровала“ и ски-център „Алеко“. На 05.02.2008г. началникът на РУГ е одобрил обект за разполагане на временна постройка в подотдел 48-а с площ 30 кв.м. Служители на ДАГ са давали неправилни устни указания и са отказвали да се приемат молби и искания за съгласуване на схема на преместваеми обекти по чл.56 ал.2 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ за периода до 15.07.2009г. Постройката е премахната от органите на Столична община като преместваемо съоръжение, поставено без разрешение за поставяне по реда на чл.56 от ЗУТ. Ищецът твърди, че органите на ИАГ са му създали невярна представа за спазването на закона, с което са го заблудили и са му нанесли имуществени вреди в размер на 45 000 лева.

Ответникът Оспорва пасивната си процесуална легитимация – счита, че

Изпълнителната А. по Г. не разполага с правомощия да разрешава поставянето на преместваеми обекти, следователно не са налице незаконосъобразни действия и бездействия. Оспорва иска по основание – сочи, че горското стопанство е съгласувало мотивирано предложение (проект) на схема на преместваемите обекти. Счита, че претърпените вреди са причинени от общинската администрация, която трябва да издаде разрешението за поставяне, а не от ИАГ. Счита, че не е налице причинна връзка между вредоносния резултат и действията на ИАГ.

Прокурорът дава заключение за основателност на иска.

Съдът, след преценка на наведените доводи от страните, прие за установено следното:

Предявен е иск с правно основание чл.1.ал.1 от ЗОДОВ.

Искът е допустим, тъй като е предявен от активно легитимирано лице срещу юридическото лице на административния орган, от чието незаконосъобразно бездействие се претендират вредите

Искът е неоснователен.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх.№94АА-108/20.12.2007г. до председателя на Държавната А. по Г. /ДАГ/ ищецът е поискал да му се разреши право на ползване за срок от 30 години върху площи от държавен горски фонд за изграждане на бази на Клуба за обучение по ски и сноуборд на деца и ученици чрез разполагане на временни мобилни постройки в имоти, попадащи в Природен парк „В.“, ски-център „Ветровала” и ски-център „Алеко” – публична общинска собственост.

С писмо изх.№94-АА-108/15.01.2008г. председателят на ДАГ е отказал да удовлетвори искането на ищеца да предостави площ за временни постройки. В отказа са изложени мотиви относно прилагането на чл.56 от ЗУТ. Според председателя на ДАГ преместваеми обекти по смисъла на чл.56 от ЗУТ могат да се разполагат само върху имоти частна държавна собственост, поради което в настоящия случай цитираната правна норма е неприложима.

Отказът да е предостави площ за изграждане на временни постройки е отменен с решение №13658/11.12.2008г. на Върховния административен съд, постановено по адм. дело №10212/2008г. В съдебното решение не се коментира смисъла и приложното поле на чл.56 от ЗУТ.

Със заповед №17/04.02.2008г. на началника на регионално управление на Г. /РУГ/ -С. е назначена комисия, която да провери и приеме изградените от ищеца обекти на територията на ПП ”В.” в района на хижа ”Алеко”. С протокол от 05.02.2008г. комисията е проверила и приела обект за разполагане на временна постройка в подотдел 48-а с площ 30 кв.м. Ответникът не е ангажирал доказателства, че е уведомил ищеца, че следва да поиска разрешение за поставяне на преместваемо съоръжение от главния архитект на Столична община.

Не се доказаха твърденията на ищеца, че служители на Държавната А. по Г. са давали неправилни устни указания и са отказвали да се приемат молби и искания за съгласуване на схема на преместваеми обекти по чл.56 ал.2 от ЗУТ за периода до 15.07.2009г.

С констативен акт №5/27.01.2010г. на служители от СО, район „Панчарево” е

установено, че преместваем обект „Метален павилион за база на ски и сноуборд „М.“, находящ се в ПИ №001205 в землището на с.Бистрица, отдел 48-а на територията на Природен парк В., м.Алеко, е поставен без одобрена схема и без разрешение за поставяне. Премахването на обекта е наредено със заповед №РД-18-38/05.03.2010г., издадена от директора на дирекция „Контрол по строителството“ при Столична община. Видно от мотивите на заповедта павилионът е изпълнен по индивидуални размери 4,00м/17,00 м. носещата конструкция - колони, греди, подова и таванска, е метална. Ограждащите стени са от плоскости. Покривът е едноскатен. Оформен е частичен сутерен, с ограждащи стени от ламарина. По североизточната фасада е изпълнена метална стълба. По делото не са представени доказателства дали заповедта за премахване е влязла в сила. В съдебно заседание ищецът заявява, че счита действията на общинските и органи за законосъобразни.

Представен по делото е договор за спонсорство между сдружение „К. за С. и Т. М.“ и „М. С.“ ЕООД, сключен на 23.09.2007г. Съгласно договора спонсорът „М. С.“ ЕООД се задължава да предостави на ищеца новозакупен фургон тип „А“, производство на „Дяков констракшън“ ЕООД с габарити 730/320/260см., снабден с отоплителна система и автоматична врата. Фургонът е предаден от производителя на „М. С.“ ЕООД с предавателен протокол №1904/05.12.2008г, представен по делото. Представени са фактури във връзка с производството на фургона. Всички фактури са издадени на „М. С.“ ЕООД.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Не подлежи на установяване виновно поведение на ответника, тъй като отговорността на държавата е обективна.

В случая е налице само първата предпоставка. Оплакването на ищеца, че е останал с впечатление, че протоколът на комисията за приемане на обекта е окончателен акт, е основателно. Действията на ответника във връзка с искането на ищеца са незаконосъобразни. Ответникът неправилно тълкува и прилага разпоредбата на чл.56 ал.2 от ЗУТ, съгласно която поставянето на преместваеми обекти в държавни имоти се извършва въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината след съгласуване със съответната централна администрация, която стопанисва имота. Съгласно разпоредбата на чл.31 ал.5 от АПК ако искането засяга няколко въпроса за разглеждане от различни органи, административният орган, пред който е внесено, образува производство за разглеждане на въпросите от неговата компетентност. Същевременно той уведомява заявителя, че по другите въпроси следва да внесе отделно искане до съответния орган. Като не са изпълнили това задължение, служителите на ответника са подвели ищеца и са създали у него невярна представа за спазването на закона. Същевременно съдът приема, че е налице съпричиняване от страна на ищеца. Ищецът, съгласно чл.58 ал.1 от Конституцията на Република Б, също има задължение да знае и спазва законите. Ищецът е бил в състояние да проведе

необходимите правни консултации и да предприеме следващите се действия. Като не е сторил това, ищецът не е положил необходимата грижа за защита на интересите си и е допринесъл за твърдения вредоносен резултат.

Не се установиха твърдените от ищеца вреди. На първо място не се установи, а няма и такива твърдения, обектът да е премахнат, следователно вредите още не са настъпили. Евентуални и бъдещи вреди не подлежат на обезвреда. На второ място следва да се вземе предвид, че обектът, за който е издадена заповедта за премахване, не е идентичен с обекта, приет от комисията на ответника, нито с обекта, за който са представени счетоводните документи и договорът за спонсорство.

Не е налице и пряка причинно-следствена връзка между твърдения вредоносен резултат и незаконосъобразните действия и бездействия на ответника. Твърдените вреди засягат пряко патримониума на „М. С.“ ЕООД, но не и на спонсорираното от него лице.

Не са налице кумулативните предпоставки на чл.1 ал.1 от ЗОДОВ, поради което предявеният иск следва да се отхвърли като неоснователен.

Така мотивиран и на основание чл. 235 от ГПК , приложим във връзка с чл.203 ал.2 от АПК и §1 от ЗР на ЗОДОВ, и на основание чл.10 ал.2 от ЗОДОВ Административен съд С.-град, 38 –ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на сдружение „К. за С. и Т. М.“ от гр.С. срещу И. А. по Г. /ИАГ/ К. Министерството на З. и Х. за заплащане на имуществени вреди в размер на 45 000 лева, причинени му от незаконосъобразен административен акт и незаконосъобразни действия и бездействия на ответника.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: